

Mizéria

Különös logikával működik a sport Siófok városában. Ezt könnyen meg lehet állapítani, ha megfigyeljük például az úszást. Tudna a Nyájas Olvasó híres siófoki úszót említeni? A válasz valószínűleg nem, de hát – gondolja ilyenkor a kérdezett fél – a szakmabeliek biztos tudnak. Meglepő módon azonban a válasz ismételtelen csak: nem.

„Mi lehet ennek az oka?” hasít belénk rögtön a tudni akarás. A válasz egyszerű is, meg nem is. „Talán nem megfelelőek a város adottságai? De hiszen egy hatalmas tó partján fekszik!” Sajnos azonban ennyi édeskevés. A versenyek mintegy 95 százaléka ugyanis fedett pályás, ahol a nyílt vízben szerzett tapasztalat nem sokat ér és a 0 fokos vízben való úszás lehetősége is keveseket vonz. „Akkor hát nincsenek megfelelő tehetségeink?” De vannak, azonban valami mégis hiányzik.

„Az uszodákkal nem lehet gond, három is van belőlük!” Hát igen. Van három. Csak éppen – kis csúsztatással – egyiket sem lehet használni. „De hát az lehetetlen! Egész évben nyitva vannak”. Sajnos nincsenek. Az ezüstpárti intézmény csak májustól októberig van nyitva, nyáron azonban a turisták miatt nem túl sok – konkrétan fogalmazva zéró – hely jut az edzésre vágyóknak. „Na és a

másik kettő?” A Galerius uszodája 17 méter X 6méter X 120cm-es paraméterekkel rendelkezik. Ebben 150 centis magasság felett csak pancsolni lehet. Úszni nem.

A Hotel Yacht Club már ígéretesebb – egy versenyuszodához képest még mindig röhejesen kicsi, ám ez a célnak tökéletesen megfelelne – de itt közbeszól a zord vezetőség. „Ti, akik itt úsztok, foglaljátok a helyet a többi fizetős vendég előtt, ergo profitkiesést okoztok nekünk. Adunk nektek heti egyszer két órát délután, hogy az összes úszni vágyóval idő alatt végezzetek.” „De hát ennyi nem elég, többször kellene ezeket az ifjú titánokat edzeni!” „Hát jó. Kaptok lehetőséget arra, hogy ússzatok reggel, amikor más nem tenné, így hoztok nekünk egy kis bevételt.”

S így lőn, hogy az városunkban az úszás lehetősége eltemete vala.

Szabadi András